

Sygn. akt I C 47/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Mogilnie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca SSR Karolina Pawlik

Protokolant sekr. sąd. Łukasz Majewski

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2016 roku w M.

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki K. J. kwotę 20.000,00 złotych (dwadzieścia tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 lutego 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki K. J. kwotę 3.985,00 złotych (trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych 00/100) z tytułu zwrotu kosztów procesu.
3. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,48 złotych (sześćdziesiąt złotych 48/100) tytułem nieuiszczonych kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego.

Sygn. akt I C 47/15

UZASADNIENIE

Powódka K. J., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła do Sądu Rejonowego w Mogilnie pozew przeciwko (...) SA z siedzibą w S. o zapłatę kwoty 20.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 lutego 2013 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w dniu 26 listopada 2012 roku uczestniczyła w wypadku drogowym, kierujący pojazdem potrafił ją podczas gdy prawidłowo przechodziła przez przejście dla pieszych. Powódka podała, że w wyniku powyższego wypadku doznała obrażeń ciała w postaci złamania wieloodłamowego przynasady dalszej piszczeli lewej i złamania wieloodłamowego kostki bocznej lewej oraz zwichnięcia stawu ramiennego lewego. Powódka wskazała, że pojazd, którym poruszał się sprawca wypadku w dacie zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Powódka wskazała również, że zgłosiła szkodę pozwanemu, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powódce tytułem zadośćuczynienia kwotę 35.000,00 zł. Zdaniem powódki otrzymane zadośćuczynienie nie jest adekwatne do doznanej krzywdy, powódka opisała przebieg leczenia, wskazując, że wypadek spowodował u niej dotkliwe konsekwencje psychofizyczne, leczenie nie przyniosło spodziewanych efektów i do dnia dzisiejszego zdana jest na pomoc osób trzecich przy wykonywaniu czynności życia codziennego a ponadto uskarża się na bóle podudzia i barku. W ocenie powódki wielkość żądanego dalszego zadośćuczynienia uzasadniona jest stopniem doznanej przez nią krzywdy. Powódka podała, że domaga się ustawowych odsetek od dnia następnego

po upływie 30 dniowego terminu, jaki wynika z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Pozwany (...) SA z siedzibą w S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu. Pozwany potwierdził, iż w dacie zdarzenia był ubezpieczycielem sprawcy zdarzenia w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody wyrządzone w związku z ruchem tych pojazdów i wskazał, że ustalenia postępowania likwidacyjnego przeprowadzonego przez pozwanego pozwoliły na wypłatę powódce zadośćuczynienia w łącznej wysokości 35.000,00 zł. Zdaniem pozwanego wypłacone powódce zadośćuczynienie jest adekwatne do okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawie i w całości wyczerpuje roszczenie powódki z tego tytułu a przyjęcie odmiennego stanowiska w tym przedmiocie prowadziłyby do powstania bezpodstawnego wzbogacenia po stronie powódki. Pozwany podniósł, że roszczenie powódki jest nieudowodnione i rażąco wygórowane.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26 listopada 2012 roku w W. powódka K. J. brała udział w zdarzeniu drogowym, w wyniku którego doznała obrażeń ciała w postaci złamania wieloodłamowego przynasady dalszej piszczeli lewej, złamania wieloodłamowego kostki bocznej lewej oraz zwichnięcia stawu ramiennego lewego.

Bezpośrednio po wypadku powódka przewieziona została do Wojewódzkiego Szpitala im. (...). A. w W., gdzie przebywała do 14 grudnia 2012 roku, u powódki przeprowadzono zabieg operacyjnego zespolenia złamania kości piszczelowej i kości bocznej. Powódka kontynuowała leczenie szpitalne w szpitalu w R. na oddziale rehabilitacji w okresie od 19 czerwca 2013 roku do 10 lipca 2013 roku. Powódka kontynuowała leczenie w poradni ortopedycznej.

Dowód: dokumentacja dotycząca przebiegu zdarzenia k. 13-38;

dokumentacja lekarska powódki k. 39-64;

zeznania powódki k. 120-121;

opinia biegłego z dziedziny chirurgii urazowej i ortopedii S. F. k. 148-151.

Pojazd sprawcy wypadku w dacie zdarzenia objęty był u pozwanego obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody wyrządzone ruchem powyższego pojazdu.

Powódka w związku z opisanym wyżej zdarzeniem w styczniu 2013 roku zgłosiła szkodę pozwanemu, domagając się kwoty 40.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał i wypłacił powódce zadośćuczynienie w łącznej kwocie 35.000,00 zł.

Dowód: zgłoszenie szkody k. 65-67, 71-71-72, 98-100;

pisma pozwanego do powódki k. 68-70, 73-74, 101-103.

Bezpośrednio przed wypadkiem powódka wspólnie z mężem zamieszkiwała w W.. Po opuszczeniu Wojewódzkiego Szpitala im. (...). A. w W., powódka w związku z koniecznością sprawowania nad nią opieki, zamieszkała u córki w S., która opiekę tę świadczyła. U powódki doszło do zakażenia gronkowcem rany podudzia lewego, co wydłużyło leczenie i spowodowało konieczność zastosowania antybiotykoterapii. Powódka przez kilka miesięcy od zdarzenia była osobą leżącą, po około roku od zdarzenia zaczęła poruszać się samodzielnie po mieszkaniu. Powódka przeszła również kolejną operację- wyciągnięcia śrub i płytek. Do chwili obecnej powódka porusza się przy pomocy kul i skarży się na bóle kończyn i kręgosłupa.

W wyniku wypadku powódka nie doznała urazu kręgosłupa.

Przed wypadkiem powódka nie doznała żadnych złamań i zwichnięć kończyn.

Po około roku czasu od wypadku powódka powróciła do swojego mieszkania w W., powódka owdowiała. Powódce w wykonywaniu prac domowych, większych zakupach oraz dotarciu do lekarza pomagają dzieci oraz sąsiadka.

W związku z powyższym wypadkiem powódka nie korzystała z pomocy psychologa bądź psychiatry.

Nie jest możliwe całkowite ustąpienie bólu odczuwanego przez powódkę związanego z urazami narządu ruchu, jakich powódka doznała w wyniku wypadku. Zwichnięcie w stawie ramiennym lewym zostało u powódki wyleczone z przewlekłym zespołem bólowym i ograniczeniem ruchomości, natomiast wieloodłamowe złamanie przynasady dalszej piszczeli lewej i kostki bocznej lewej zostało wygojone z deformacją w miejscu złamania, ograniczeniem ruchomości w stawie skokowym i upośledzeniem wydolności statyczno- dynamicznej kończyny dolnej lewej,

Dowód: zeznania świadków: D. H. k. 111-112, W. R. k. 112-113;

opinia biegłego z dziedziny chirurgii urazowej i ortopedii S. F. k. 148-151, 176.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie wymienionych wyżej dowodów z dokumentów, zeznań świadków i powódki oraz opinii biegłego.

W ocenie Sądu dowody z dokumentów są całkowicie wiarygodne, brak jest podstaw do przypuszczenia, że ich treść jest sprzeczna z rzeczywistym stanem prawnym. Nadto dowody te nie były w toku postępowania kwestionowane przez żadną ze stron.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadków D. H. i W. R., zeznania te znajdują potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach z dokumentów (zwłaszcza dokumentacji medycznej powódki), opinii biegłego oraz w zeznaniach powódki.

Za wiarygodny w pełni Sąd uznał dowód w postaci opinii biegłego dr n. med. S. F., specjalisty w zakresie chirurgii urazowej i ortopedii. Dowód ten cechowała rzeczowość i obiektywizm, biegły udzielił odpowiedzi na postawione przez Sąd pytania, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionym materiałem dowodowym mógł i powinien udzielić odpowiedzi. W toku postępowania opinia biegłego nie była kwestionowana przez żadną ze stron, zwłaszcza pozwanego.

Sąd uznał zeznania powódki K. J. za wiarygodne. Powódka opisała rodzaj obrażeń doznanych w wypadku stanowiącym przedmiot sprawy oraz przebieg leczenia i rehabilitacji a także wpływ wypadku na jej obecne życie. Powódka opisała również dolegliwości jakie nadal odczuwa. Zeznania powódki znajdują potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dowodowym.

W niniejszej sprawie nie budzą żadnej wątpliwości okoliczności zdarzenia z dnia 26 listopada 2012 roku oraz rodzaj obrażeń ciała jakich powódka doznała w wyniku tego zdarzenia. Nie budzi wątpliwości fakt, iż pozwany, jako ubezpieczyciel odpowiedzialny za zdarzenie, w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody wyrządzone ruchem pojazdu, przyznał i wypłacił powódce zadośćuczynienie w łącznej kwocie 35.000,00 zł.

Istota sporu sprowadza się do ustalenia, czy zadośćuczynienie, jakie powódka otrzymała już od pozwanego jest wystarczające i w pełni rekompensuje krzywdę, jaką powódka doznała w związku ze zdarzeniem, czy też powódce należy się dalsze zadośćuczynienie dochodzone w niniejszej sprawie.

Podstawę rozpoznania powództwa w niniejszej sprawie stanowi art. 445 § 1 kc i art. 444 § 1 kc.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. W myśl art. 445 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu przyznane powódce w toku postępowania likwidacyjnego od pozwanego zadośćuczynienie w łącznej kwocie 35.000,00 zł nie rekompensuje w pełni całokształtu krzywdy doznanej przez powódkę wskutek zdarzenia z dnia 26 listopada 2012 roku. Sąd wskazuje, że rozmiar i intensywność doznanej krzywdy należy oceniać według miar obiektywnych z uwzględnieniem stopnia negatywnych konsekwencji dla pokrzywdzonego, wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, z jednej strony musi ono przedstawiać wartość ekonomicznie odczuwalną, z drugiej strony winno być utrzymane w rozsądnych granicach, winno również pozostawać w związku z poziomem życia (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.02.1962r., IV CR 902/61, z dnia 10.03.2006r. IV CSK 80/05). Zakres obrażeń, jakich powódka doznała w wyniku wypadku jest bezsporny, podobnie jak przebieg jej leczenia.

Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę, winno rekompensować cierpienia fizyczne i psychiczne jakich powódka doznała. Okoliczności sprawy nie pozwalają zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego, że krzywda powódki związana z wyżej opisanym zdarzeniem została całkowicie zrekompensowana. Należy zauważyć- co podkreślił biegły sądowy w opinii- że leczenie powódki zostało zakończone, jednakże zwichnięcie w stawie ramiennym lewym zostało wyleczone z utrzymującym się przewlekłym zespołem bólowym i ograniczeniem ruchomości, wieloodłamowe złamanie przynasady dalszej piszczeli lewej i kostki bocznej lewej również zostało wygojone, jednakże z deformacją w miejscu złamania, ograniczeniem ruchomości w stawie skokowym i upośledzeniem wydolności statyczno-dynamicznej kończyny dolnej lewej. Sąd wskazuje na trzykrotną hospitalizację powódki, przebyte zabiegi chirurgiczne, wydłużenie leczenia w związku z zakażeniem rany a przede wszystkim na fakt, iż powódka przez około roku czasu w zasadzie nie poruszała się samodzielnie. Ponadto u powódki w związku z wypadkiem wystąpiły zmiany w jej aktywności życiowej, powódka do chwili obecnej porusza się przy pomocy kul (vide nagranie z przebiegu rozprawy). Biegły chirurg i ortopeda w opinii wskazał, iż uszczerbek na zdrowiu, jakiego powódka doznała w wyniku zdarzenia z dnia 26 listopada 2012 roku wynosi 25% a nade wszystko, że nie jest możliwe całkowite ustąpienie bólu odczuwanego przez powódkę związanego z doznanymi urazami narządu ruchu.

Niewątpliwie po wypadku zmieniła się w sposób znaczący sytuacja życiowa powódki. Powódka około rok po wypadku powróciła do swojego mieszkania, jednakże porusza się wyłącznie przy pomocy kul i wymaga pomocy w wielu czynnościach życia codziennego takich jak: sprzątanie, większe zakupy, dowóz do lekarza. Powódka nie odzyska już pełnej sprawności ruchowej.

Sąd uznał tym samym, że powódce należy się zadośćuczynienie w kwocie wyższej aniżeli wypłacona dotychczas przez pozwanego. W ocenie Sądu okoliczności sprawy przemawiają za przyznaniem powódce dalszego zadośćuczynienia w kwocie 20.000,00 zł, Biorąc pod uwagę wszystkie przytoczone wyżej okoliczności Sąd w oparciu o art. 445 § 1 kc i art. 444 § 1 kc zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 20.000,00 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 lutego 2013 roku (tj. następnego dnia po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody- art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych) do dnia 31 grudnia 2015 roku i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu w punkcie drugim wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na kwotę kosztów wynoszącą 3.985,00 zł składa się: uiszczona

przez powódkę opłata sądowa w kwocie 1.000,00 zł, uiszczona przez powódkę zaliczka 500,00 zł na przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, wynagrodzenie pełnomocnika powódki w kwocie 2.400,00 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013r., nr 490) oraz opłaty skarbowe od pełnomocnictw w łącznej kwocie 85,00 zł.

Sąd wskazuje, że wynagrodzenie biegłego w niniejszej sprawie stanowiło łącznie kwotę 560,48 zł (vide postanowienia k. 152, 177). Powódka wpłaciła zaliczkę na przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego w kwocie 500,00 zł. Do rozliczenia pozostaje więc kwota 60,48 zł, którą stosownie do wyniku procesu (przegranej w sprawie) Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa.

SSR Karolina Pawlik

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikom stron.

2. Z apelacją lub za 14 dni.

M., 01.12.2016r.

SSR Karolina Pawlik